

Lisää 1. Kor 6:stä?

www.sley.fi/luennot/Raamattu/UT/1Kor/07EK.htm

Hyvä Sisärengaslainen,

Vuorossa 1. Korinttilaiskirjeen 7. luku, joka lienee koko Raamatun yksityiskohtaisin opetus avioliitosta

Kysymyksiä, esirukousaiheita yms. voit lähettää osoitteeseen pastori@tunti.com.

Otan nyt puheeksi asian, josta kirjoititte. Miehen on kyllä hyvä olla koskematta naiseen, mutta haureuden välttämiseksi tulee kunkin miehen elää oman vaimonsa ja kunkin naisen oman miehensä kanssa. (1. Kor. 7:1-2)

Korinttilaiset ovat kysyneet Paavalilta seksuaalisuuteen liittyvistä asioista. Paavali itse ei ole naimisissa – hän on joko naimaton tai leski –, ja yksinelämistä hän suosittelee muillekin. Hän ymmärtää kuitenkin

seksuaalisuuden voiman ja kehottaa siksi korinttilaisia uskollisuuteen avioliitossa. Avioliitossa seksuaalisuuden lahja on oikeassa käytössä.

Mies täyttäköön aviovelvollisuutensa vaimoan kohtaan, samoin vaimo miestänsä kohtaan. Vaimon ruumis ei ole hänen omassa vallassaan vaan miehen, samoin ei miehen ruumis ole hänen omassa vallassaan vaan vaimon. Älkää keskeyttäkö yhdyselämäänne, paitsi ehkä yhteisestä sopimuksesta joksikin aikaa, jotta voitte keskittyä rukoukseen; palatkaa sitten taas yhteen. Muutenhan Saatana pääsee kiusaamaan teitä, kun ette kuitenkaan pysty hillitsemään itseänne. Sanon tämän myönnytyksenä enkä käskynä. Soisin kaikkien elävän niin kuin itse elän. Jokaisella on kuitenkin oma Jumalalta saatu armolahjansa, yhdellä yksi, toisella toinen. (1. Kor. 7:3-7)

Avioliitto ei ole itsekkyyden pelikenttä, vaan aviopuolisoilla on velvollisuutensa toisiaan kohtaan. Oikea rakkaus ei etsi omaa vaan toisen parasta. Tämän tulee toteutua tietysti monella eri tasolla, mutta myös sukupuolielämässä. Aviovelvollisuuden täyttäminen merkitsee nimenomaan aviopuolison seksuaalisten tarpeiden

tydyttämistä. Kykyä elää ilman aviopuolisoa Paavali pitää erityisenä armolahjana, jota ei ole kaikilla. Naimisissa olevien taas ei kannata edes yrittää elää ikäänkuin eivät olisikaan naimisissa. Jos seksuaalisuuden voima ei pääse toteutumaan aviosuhteessa, se ajaa helposti haureuteen.

Naimattomille ja leskille minä sanon, että heidän olisi hyvä pysyä yksin niin kuin minäkin. Mutta elleivät he jaksaa hillitä itseään, menköt naimisiin, sillä on parempi mennä naimisiin kuin palaa himon tulesa. Naimisissa oleville taas annan käskyn, en minä vaan Herra: vaimo ei saa erota miehestään. Jos hän kuitenkin eroaa, olkoon menemättä enää naimisiin tai sopikoon miehensä kanssa. Samoin ei mies saa erota vaimostaan. (1. Kor. 7:8-11)

Paavali toistaa vielä oman kantansa siitä, että naimattomana pysyminen olisi paras vaihtoehto, mutta naimisiin meneminenkään ei missään nimessä ole väärin.

Avioerosta Paavali opettaa yksinkertaisen selkeästi. Nyt hän ei lausu omaa näkemystään, vaan Herran käskyn: vaimo ei

saa erota miehestään eikä mies vaimostaan. Avioero on siis Jumalan silmissä väärin. Paavali kuitenkin tietää, että selkeästä käskystä huolimatta jotkut kristitytkin eroavat. Miten silloin pitäisi toimia? Eronneen pitää joko pysyä naimattomana tai sopia puolisonsa kanssa, josta on eronnut.

Sitten sanon vielä, en Herran sanana vaan omanani: Jos jollakin veljellä on vaimo, joka ei usko, ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, miehen ei pidä jättää häntä. Ja jos uskovalla naisella on aviomies, joka ei usko, ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, vaimon ei pidä jättää miestänsä. (1. Kor. 7:12-13)

Paavali jatkaa yksityiskohtaisempiin kysymyksiin. Uskovan ei tule mennä naimisiin ei-uskovan kanssa, mutta jos naimisiin mennessään kumpikaan ei ole uskonut ja myöhemmin vain toinen tulee

uskoon, syntyy ongelmallinen tilanne. Paavalin ohje on: uskovan ei tule erota ei-uskovasta, jos tämä vain suostuu jatkamaan avioliittoa.

Mies, joka ei usko, on uskovan vaimonsa pyhittävä, ja vaimo, joka ei usko, on uskovan miehensä pyhittävä. Muutenhan teidän lapsenne olisivat epäpuhtaita; nyt he kuitenkin ovat pyhiä. Mutta jos se puoliso, joka ei usko, tahtoo erota, niin erotkoon. Uskovaa veljeä tai sisarta ei tällaisessa tapauksessa sido mikään pakko. Jumala on kutsunut teidät elämään rauhassa. Ja mistä tiedät, vaimo, voitko pelastaa miehesi? Tai mies, mistä tiedät, voitko pelastaa vaimosi? (1. Kor 7:14-16)

Paavalin perustelu on erikoinen: epäuskoinen on uskovan puolisonsa pyhittävä. Tämä ei tarkoita sitä, että epäuskoinen pelastuisi uskovan puolisonsa uskon kautta. Pyhyys tarkoittaa tässä lähinnä sitä, että uskova voi olla tekemisissä epäuskoinen puolisonsa kanssa itse saastumatta. Lasten pyhyys taas tarkoittanee sitä, että heidät voidaan tuoda Jumalan eteen

kastettaviksi, vaikka vain toinen vanhemmista on kristitty.

Entä sitten, jos ei-uskova aviopuoliso haluaa erota? Siinä tapauksessa uskova puoliso saa olla hyvällä omallatunnolla. Hänen ei tarvitse kantaa syyllisyyttä avioerosta. Epäselväksi jää, olisiko uskovalla, jonka epäuskoinen puoliso on jättänyt, tällaisessa tapauksessa lupa uuteen avioliittoon.

Jokainen eläköön edelleen sen osan mukaisesti, jonka Herra on hänelle suonut ja joka hänellä oli, kun Jumala hänet kutsui. Tämän ohjeen minä annan kaikissa seurakunnissa. Jos joku on saanut kutsun ympärileikkattuna, hän älköön pyrkikö eroon ympärileikkauksestaan. Se taas, joka on saanut kutsun ympärileikkaamattomana, älköön ympärileikkauttako itseään. On yhdentekevää, onko ihminen ympärileikattu vai ei; tärkeää on Jumalan käskyjen noudattaminen. Jokaisen tulee pysyä siinä osassa, jossa hän oli kutsun saadessaan. Jos olit orja, älä siitä välitä. Vaikka voisit päästä vapaaksikin, pysy mieluummin orjana. Se, jonka Herra on kutsunut orjana, on näet Herran vapauttama. Samoin se, joka on kutsuttu vapaana, on Kristuksen orja. Jumala on ostanut teidät täydestä hinnasta. Älkää ruvetko ihmisten orjiksi! Veljet, jokainen pysyköön Jumalan edessä siinä osassa, jossa oli kutsun saadessaan. (1. Kor. 7:17-24)

Edellä Paavali on puhunut avioliitosta ja naimissa olevan tai naimattoman osasta. Nyt hän laajentaa opetuksensa koskemaan erilaisia yhteiskunnallisia asemia, joissa kristityt elävät.

Kysymys siitä, pitäisikö pakanakristityn kääntyä myös juutalaiseksi ollakseen kunnan kristitty, oli Paavalin aikana polttava. Jotkut juutalaiskristityt vaativat, että myös pakanakristittyjen täytyy ympärileikkauttaa itsensä. Tällaista opetusta vastaan Paavali taisteli kiivaasti, sillä usko Jeesukseen riittää. Juutalaiskristityille taas

on oikein elää juutalaisen lain mukaan, vaikka se ei olekaan heidän pelastustiensä.

Yhteiskunnallisesti ajankohtainen kysymys oli orjuus. Vaikka Paavali kehottaa orjia pysymään asemassaan, tästä ei voi päätellä, että hän olisi hyväksynyt orjuuden. Kyse on vain siitä, että kristillinen usko ei ole varsinaisesti yhteiskunnallinen uudistusliike. Se ei pyri ensisijassa poistamaan yhteiskunnallisia vääryyksiä, mutta tekee kaikki ihmiset samanarvoisiksi Jumalan edessä.

Naimattomista naisista minulla ei ole Herran antamaa käskyä. Sanon kuitenkin oman mielipiteeni, sillä Herra on suonut minulle sen armon, että minuun voi luottaa. Sen ahdingon ajan vuoksi, jota nyt elämme, jokaisen on hyvä pysyä entisellään. Jos sinulla on vaimo, älä pyri hänestä eroon. Jos sinulla ei enää ole vaimoa, älä etsi itsellesi uutta. Mutta jos menetkin naimisiin, et tee väärin. Ja jos naimaton nainen menee naimisiin, hänkään ei tee väärin. Naimisissa olevat joutuvat kuitenkin elämässään ahtaalle, mistä haluaisin teitä säästää. Sanon teille, veljet: aika on käymässä vähiin. Siksi niidenkin, joilla on vaimo, on nyt eletävä kuin heillä ei vaimoa olisikaan, surevien on oltava kuin he eivät surisi ja iloitsevien kuin eivät iloitsisi; niiden, jotka ostavat jotakin, on oltava kuin eivät saisi pitää ostamaansa, ja niiden, jotka käyttävät hyödykseen sitä mitä tässä maailmassa on, on oltava kuin eivät saisi siitä mitään hyötyä. Tämä nykyinen maailmamme on näet katoamassa. (1. Kor. 7:25-31)

Paavali siirtyy takaisin naimattomuus- ja avioliittoaiheeseen. Nyt Paavali paljastaa myös syyn siihen, miksi naimattomien ei kannata mennä naimisiin. Paavali odottaa kovaa ahdistuksen aikaa. Ehkä hän odotti

sitä suurta ahdistusta, joka koittaa vähän ennen Jeesuksen paluuta – elivähän jo ensimmäiset kristityt siinä odotuksessa, että Jeesus tulee pian takaisin. Jeesus ei tullut takaisin vielä Paavalin aikana, mutta

ahdistuksen ajat koittivat kristittyjen vainon muodossa. Vaikeiden aikojen keskellä on helpompi elää naimattomana, koska silloin

ei tarvitse huolehtia puolison tai lasten hyvinvoinnista eikä surra heidän puolestaan.

Toivoisin, ettei teillä olisi huolia. Naimaton mies kantaa huolta siitä, mikä koskee Herraa, siitä, miten olisi Herralle mieliksi. Naimisissa oleva taas huolehtii maallisista asioista, siitä, miten olisi vaimolleen mieliksi. Näin hän on jakautunut kahtaalle. Samoin naimaton nainen ja nuori neito kantavat huolta siitä, mikä koskee Herraa, jotta olisivat niin ruumiiltaan kuin hengeltäänkin pyhiä. Naimisissa oleva nainen taas huolehtii maallisista asioista, siitä, miten olisi miehelleen mieliksi. Tämän sanon teidän parastanne ajatellen, en sitoakseni teitä vaan auttaakseni teitä elämään kunniallisesti ja pysymään lujasti ja häiriintymättä Herran yhteydessä. (1. Kor. 7:32-35)

Toinen syy naimattomuuden paremmuuteen on Paavalin mukaan siinä, että naimaton voi paremmin keskittyä elämään Herralle. Hän varmaankin ajatteli, ettei olisi ainakaan itse voinut tehdä yhtä paljon Jumalan

valtakunnan työtä, jos hänellä olisi ollut vaimo ja ehkä lapsiakin huollettavana. Tosin muilla apostoleilla oli vaimot mukana lähetysmatkoilla (1. Kor. 9:5).

Joku ehkä arvelee menettelevänsä sopimattomasti morsiantaan kohtaan, kun hän tuntee tähän ylivoimaista halua eikä voi sille mitään. Hän saa kuitenkin tehdä niin kuin haluaa, se ei ole väärin, he voivat mennä naimisiin. Mutta jos joku ei tunne voittamatonta pakkoa vaan hallitsee tahtonsa ja pysyy lujasti päätöksessään säilyttää morsiamensa koskemattomana, hän tekee oikein. Se, joka menee morsiamensa kanssa naimisiin, tekee siis oikein, mutta se, joka ei mene, tekee vielä paremmin. (1. Kor. 7:36-38)

Nyt Paavali soveltaa opetuksensa kihloissa oleville. Taaskin ajatus on sama kuin edellä. Parempi olisi olla menemättä naimisiin,

mutta aivan oikein on myös solmia avioliitto.

Vaimo kuuluu yhteen miehensä kanssa niin kauan kuin tämä elää, mutta miehen kuoltua hän on vapaa menemään naimisiin kenen kanssa haluaa, kunhan se vain tapahtuu Herrassa. Hänen osansa on kuitenkin parempi, jos hän pysyy leskenä. Tämä on minun käsitykseni, ja luullakseni minussakin on Jumalan Henki. (1. Kor. 7:39-40)

Vielä lopuksi sana leskille. Avioliitto on elinikäinen, mutta puolison kuolema antaa vapauden mennä uudestaan naimisiin. Taaskin Paavali pitää parempana

vaihtoehtona elää yksin, mutta uuden avioliiton solmiminenkin on oikein, kunhan se tapahtuu Herrassa, eli kunhan molemmat ovat uskossa.

Pähkäiltävää

- Mitä ongelmia on uskovan ja ei-uskovan avioliitossa? Entä seurustelussa?

VIIKON KYSYMYS

Miksi avioerot ovat Suomessa kovin yleisiä?

Käy vastaamassa kysymykseen Sisärenkaan kotisivujen (www.sisarengas.com) keskustelufoorumissa. Kaikkien vastanneiden kesken arvotaan Sisärengas-paita.

Ramattuopetus: Ville Auvinen